

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344899312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

ste Verden skal være eneste Sjæl; hun elsker sin Maske, Kunsten, men har for blodvarmt et Hjærte til at hykle under Masken. Frimodighed er hendes Kendetegn, *une large franchise*. Og ser man de slanke, fyrige Kvindeskabninger paa moderne Marmorværker, forstaar man, at denne Frimodighed og Dristighed ligger hummelhøjt over, hvad de danske kalder det pikante, og hvad Franskmændene kalder *gauloiserie*.

DEN NYSGÆRRIGE

Men sig mig nu: hvorledes lader det at tale fransk? Er det let?

ANTONIUS

Det er en mysterios Evne, som man faar uventet og pludselig mister. Jeg vil fortælle Dem en lille Historie for at vise, hvorledes man kan komme til at tale udmærket fransk, og hvorledes man glemmer det igen. Det er om en Mand af mit Bekendtskab, som en regnfuld Aften havde drukket Stromme af Øl – en Tysker naturligvis – og som i sin Opmrothed havde talt flydende fransk med en Dame fra Normandiet, indtil hun var fuldt og fast overtydet om, at han, som han sagde, var Franskmand, rigtignok fra Savoie. For endnu at bestyrke hende i Troen griber han et Bind franske Vers, som han ser paa sit Bord, og læser højt for hende. Da den tidlig vaagne, ubehagelig buldrende Hotelkarl næste Morgen banker paa Døren, vækker han hende i Lænestolen, hvor hun er falden i Sovn under Oplæsningen, og ham i Sengen, hvor han, træt af Øl og Læsning, har kastet sig fuldt paaklædt. Ind gennem Døren, der aabnes paa Klem, rækker Karlen en eneste Stovle, som er blanket med stor Fhd, og siger: *L'autre, monsieur! l'autre!* – Den anden! ja, hvor er den anden? Monsieur giver sig sovndrukken og forbløffet til at søge under Bord, under Sofa, under Seng efter den anden Stovle, som han har glemt at sætte udenfor i Aftes, og som Garçonnen dér i Døren kræver med en vaagen Mands Energi. »Min kære Ven,« siger Madame, der i Lænestolen vaagner op fra den Sovn, hvortil vi alle trænger, »hvad søger De efter?« *L'autre, l'autre!* siger hendes Ven fra Savoie fortvivlet gestikulerende. Han roder under Sengen, han vender sig og vil forklare Sagen, men af hele det franske Ordforraad er der kun blevet ham denne ene Glose tilbage. – Højt forundret siger Madame: »Men De talte jo udmærket fransk i Aftes. Jeg troede, De var Savoyard.« – Endelig kommer Monsieur lidt til sig selv og stammer: ».... Tabt al Ting paa én Nat ... har i Dag kun én